

18/3/83

EL LLENGUATGE

La normalització (II)

L'ús de mots com *normativitzar* i *normativització*, de què se serveixen alguns lingüistes quan es refereixen a l'obra normativa duta a terme per Pompeu Fabra i els seus col·legues de l'Institut en la llengua catalana, amb què volen indicar que aquesta obra no suposa la plena normalització de la llengua, que depèn de molts altres factors extralingüístics, presenta potser l'inconvenient que es tracta precisament de mots no normatius, és a dir, que no figuren a cap de les obres que tenen aquest valor. És clar que convenim que les obres normatives no tenen caràcter excloent, volem dir que el fet que no recullin una determinada forma de llenguatge no és prou per a rebutjar-la. I, d'altra banda, *normativitzar* i *normativització* són mots formats amb alguns dels sufixos més actius de la llengua actual, amb els quals creem constantment molts neologismes, tots aquells de què tenim o creiem tenir necessitat.

Tanmateix, no deixa d'ésser simptomàtic que la Gran Enciclopèdia Catalana, que tants de neologismes ha incorporat en el seu articulat i que dedica precisament un article prou extens a les «Normes ortogràfiques», hagi prescindit de les formes *normativitzar* i *normativització*, el significat de les quals ja és cobert per les formes *normalitzar* i *normalització*, bé que això, tal com deïem ahir, en faci uns mots ambivalents. Escau, a més, de posar en relleu que són nombrosos els lingüistes que han publicat treballs més o menys extensos dedicats a l'obra normativa de Fabra, sense que hagin tingut necessitat de recórrer als neologismes en qüestió. Així, hem rellegit, sense que els hi hàgim sabut trobar, diversos treballs, alguns d'ells d'extensió regular, dels professors Coromines, Aramon, Riba, Badia i Margarit, Moll, Roca Pons i Joan Solà, els quals solen usar o bé les formes *normalitzar* i *normalització* —Badia i Margarit fins i tot diu que Carles Riba pogué crear «en una llengua del tot normalitzada»— o bé d'altres formes com *ordenació*, *fixació*, *codificació*, *reglamentació*, etc., sovint complementades per adjectius com *lingüística*, *ortogràfica*, *gramatical*, etc. En suma: no pretenem retreure, als qui se'n serveixen, l'ús de *normativitzar* i *normativització*, però potser ens és lícit de dir que l'adopció de certs neologistes obeeix més d'un cop a la pròpia complaença —que no compartim— que no a una autèntica necessitat.

Albert Jané